

Rabbi Jay & Ilana Kelman

Rabbi Dr. Benny Lau

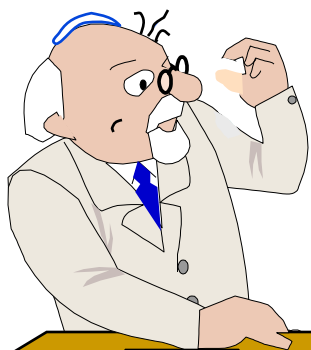
Rabbi Adam Mintz

The Narrative of Sefer Tehillim According to the Contextual Interpretation

Online syllabus of 30 lectures

Lecture #13 & #14 – Asaf Collections

- Doxologies of the 5 Books & differences
- Asaf – Historical & Biographical Background
- 2nd Asaf Collection D2 (73-83) – Its Structure, Story & Message
- A1 (50) versus A2 (73-83)
- Mizmor 79 – Survival Strategy of Asaf
- 77-79 - The Center and Turning Point of A2

The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

www.tehillim.org.il

Beni Gesundheit

Beni.gesundheit@tehillim.org.il

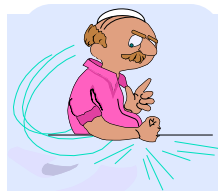
Ariye Bar Tov, Susan Suna, Audrey Samuels

79

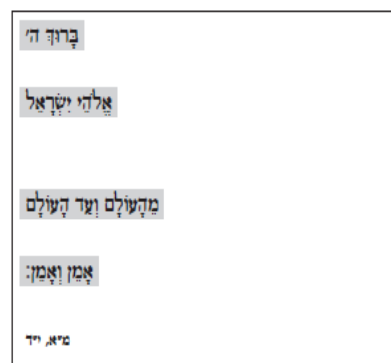
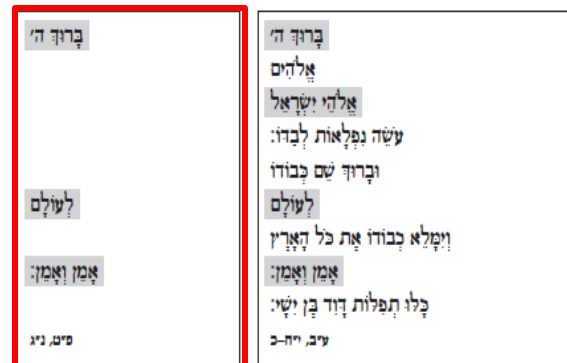
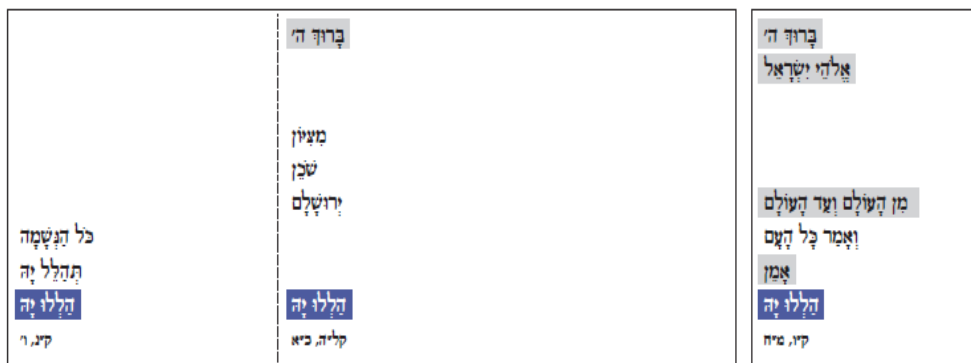
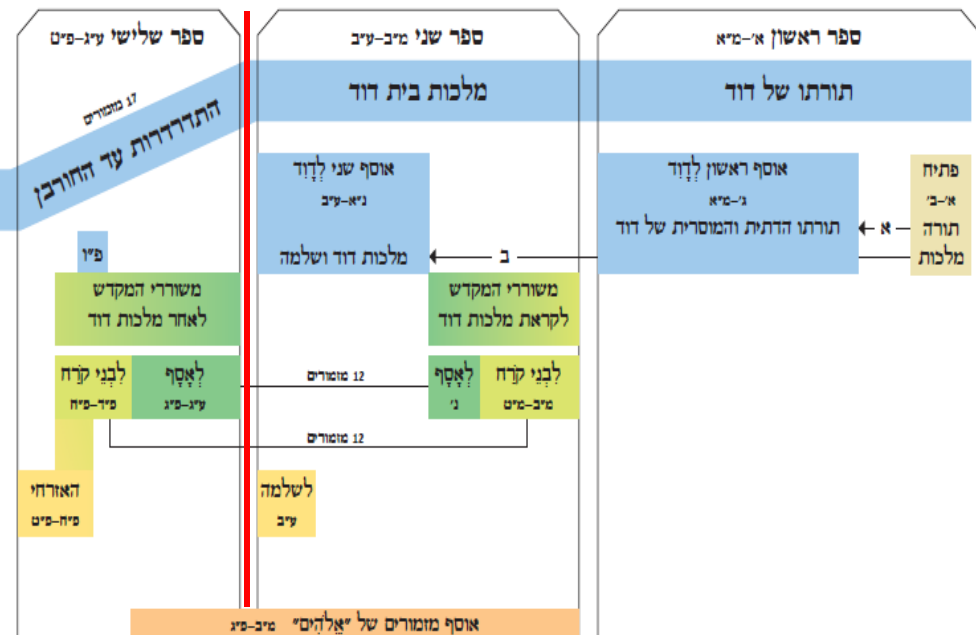
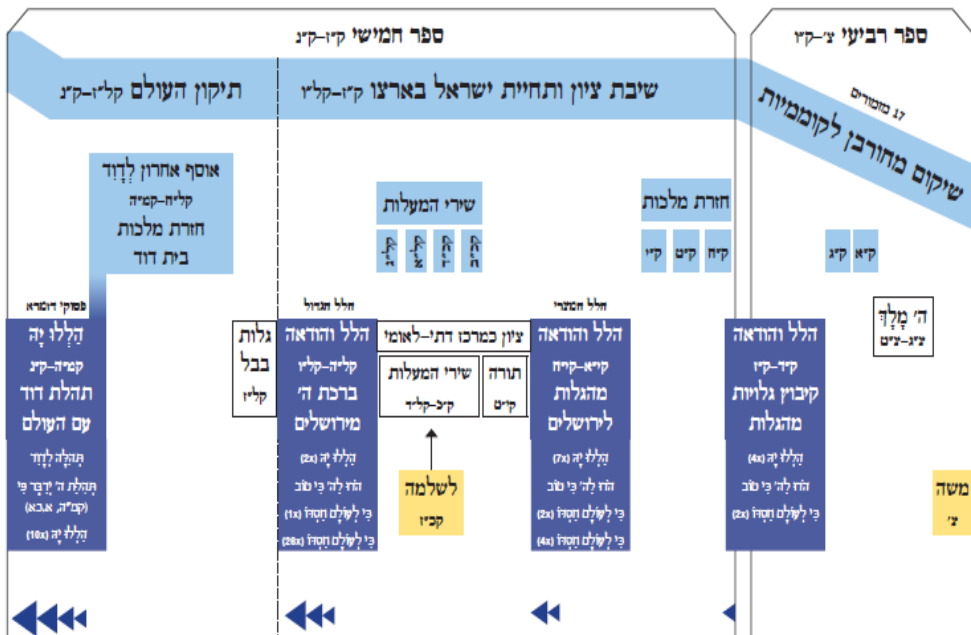

Introductory Note: Doxologies – חתימות הספרים

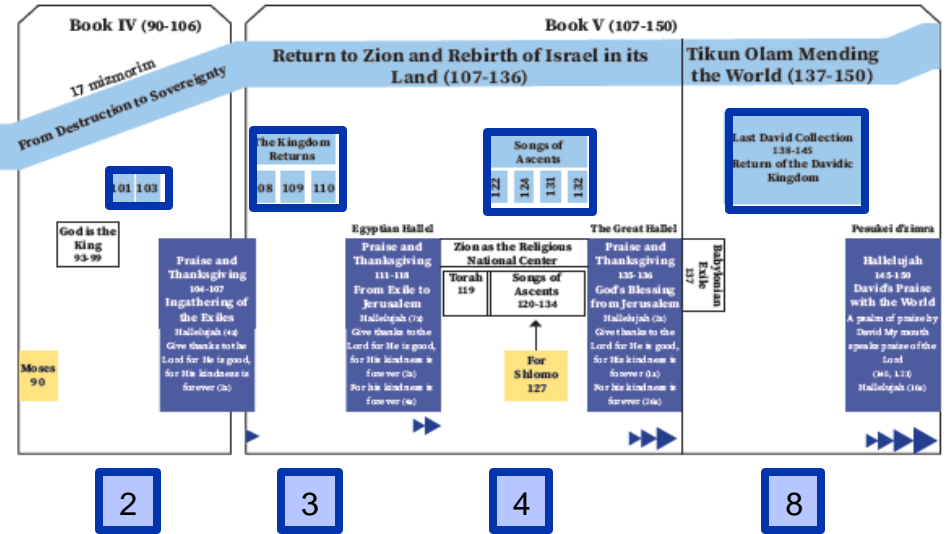
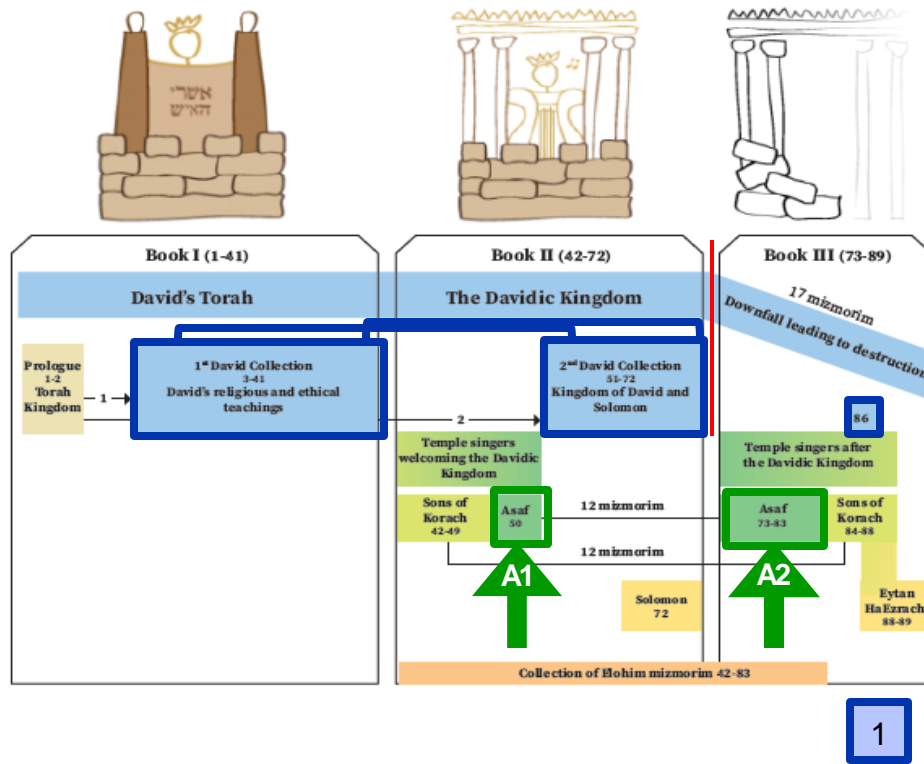
הספרים חלק שני (צ'-ק"ג) – שיבת ציון, חזרת מלכות דוד וגאולת העולם

חלק ראשון (א'-פ"ט) – מלכות בית דוד בימי בית ראשון

חתימות

Collections of Asaf in Tehillim (& Chronicles)

93,1 96,1-9 105, 1-15 106, 1.46 132, 8

Deutero-asafitic Psalms
1 Chronicles 16, 8-36
= Asaf singers (4-7, 37-42)

2 Chronicles
5, 4-14;
6, 41

- Syllabus for Asaf 1 (50) + 2 (73-83)**
- 12 mizmorim
 - Messages x 12
 - Language of Asaf
 - History of Asaf
 - Contextuality – “A collection”
 - Intertextuality
 - Location of A1 + A2

תהלים ק"ו, א: הללו יה הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:
106, 1: Halleluya. Give thanks to the Lord for He is good, for His kindness endures forever

Book 2 (42-72)

Book 3 (73-89)

Korach 1
(42-49)

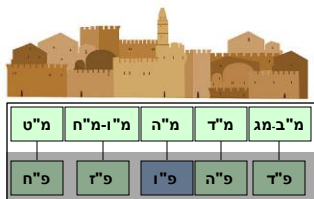
Asaf 1
(50)

David 2 **D2**
(51-72)

Asaf 2
(73-83)

Korach 2
(84-88)

(89)

50

51

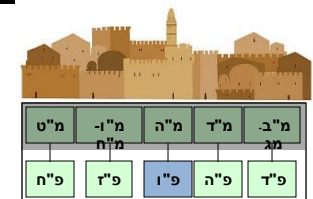
Frame
of D2

72

A1 50
50, 23

→ Prologue for Asaf 2 →

A2 73-83

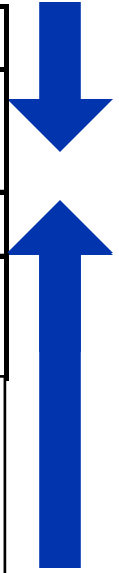

86

- 101-103
- 108-110
- 120-134
- 138-145
- 93
- 96
- 105
- 106
- 132

	First Temple Isaiah's prophecies (1-35); Hizkiyahu; Assyria and Babylonia (36-39)	Second Temple
parallels	↕ ↕ ↕	↕↕↕↕↕↕
Psalms	David's life (1-72) and end of first Temple period (73-89)	90-150
	<u>Books of Kings 1 +2</u> Exile to Babylon Pre-exile Historiography	<u>Chronicles 1 + 2</u> Cyrus Declaration Post-exile Historiography (Tehillim ↔ Chronicles)

מזמורים של אסף בספר הרביעי והחמישי (בלי)

93,1	96,1-9 10-13	105, 1-15	106, 1.46	132, 8
------	-----------------	--------------	--------------	--------

Deutero-asafitic Psalms

תהלים ק"ה (א) הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: (ב) שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: (ג) התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי ה': (ד) דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד: (ה) זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו: (ו) זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: (ז) הוא ה' אלהינו בכל הארץ משפטי: (ח) זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: (ט) אשר כרת את אברהם ושבועתו לי' שחק: (י) ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: (יא) לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: (יב) בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: (יג) ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: (יד) לא הניח אדם לעשקם ויזכר עליהם מלכים: (טו) אל תגעו במשיחי ולכן ביאי אל תרעו:

תהלים צ"ו (א) שירו לה' שיר חדש שירו לה' כל הארץ: (ב) שירו לה' ברכו שמו בשרו מיזם ליום ישועתו: (ג) ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: (ד) כי גדול ה' ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: (ה) כי כל אלהי העמים אילים וה' שמים עשה: (ו) הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: (ז) הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז: (ח) הבו לה' כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: (ט) השתחוו לה' בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:

תהלים צ"ג א: ... אף תכון תבל בל תמוט:
תהלים צ"ו: י: אמרו בגוים ה' מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: (יא) ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: (יב) יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: (יג) לפני ה' כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

תהלים ק"ו א.מז-מח: (א) הללו יה הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: ... (מז) הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: (מח) ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

דוד מעלה את הארון לירושלים – עם המשוררים לאסף

דברי הימים א ט"ז: (א) ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: (ב) ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם ה': (ג) ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: (ד) ויתן לפני ארון ה' מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל לה' אלהי ישראל: (ה) אסף הראש ומשנהו זכריה ויעאל ושמרמות ויחאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע: (ו) ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: (ז) ביום ההוא אז נתן דוד בראש להדות לה' ביד אסף ואחיו: 9

(ח) הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: (ט) שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: (י) התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי ה': (יא) דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד: (יב) זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: (יג) זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: (יד) הוא ה' אלהינו בכל הארץ משפטי: (טו) זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: (טז) אשר כרת את אברהם ושבועתו לי' שחק: (יז) ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: (יח) לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: (יט) בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: (כ) ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: (כא) לא הניח לאיש לעשקם ויזכר עליהם מלכים: (כב) אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 9

(כג) שירו לה' כל הארץ בשרו מיזם אל יום ישועתו: (כד) ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: (כה) כי גדול ה' ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: (כו) כי כל אלהי העמים אילים וה' שמים עשה: (כז) הוד והדר לפניו עז וחזקה במקומו: (כח) הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז: (כט) הבו לה' כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו לה' בהדרת קדש: (ל) חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט: (לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך: (לב) ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו: (לג) אז ירננו עצי היער מלפני ה' כי בא לשפוט את הארץ: (לד) הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: (לה) ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: (לו) ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל לה': 9

(לז) ויעזב שם לפני ארון ברית ה' לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו: (לח) ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתו וחסה לשערים: (לט) ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן ה' בבמה אשר בגבעון: (מ) להעלות עלות לה' על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת ה' אשר צוה על ישראל: (מא) ועמם הימן וידותן ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות לה' כי לעולם חסדו: (מב) ועמם הימן וידותן חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותן לשער: (מג) וילכו כל העם איש לביתו ויסב דוד לברך את

93,1	96,1-9 10-13	105, 1-15	106, 1.46	132, 8
------	-----------------	--------------	--------------	--------

Deutero-asafitic Psalms

תהלים קל"ב: (א) שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו: (ב) אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב: (ג) אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: (ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: (ה) עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב: (ו) הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: (ז) נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: (ח) קומה ה' למנוחתך אתה וארון עזך: (ט) כהניך ילבשו צדק וחסדיך ירננו: (י) בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: (יא) נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך: (יב) אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו לכסא לך: (יג) כי בחר ה' בציון אנה למושב לו: (יד) זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: (טו) צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם: (טז) וכהניא אלביש ישע וחסדיה רנן ירננו: (יז) שם אצמיס קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: (יח) אויביו אלביש בשת ועליו יציץ קרו:

דברי הימים ב ה'

(א) ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית ה' ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: פ (ב) אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית ה' מעיר דויד היא ציון: (ג) ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: (ד) ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: (ה) ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: (ו) והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: (ז) ויביאו הכהנים את ארון ברית ה' אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: (ח) ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: (ט) ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: (י) אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת ה' עם בני ישראל בצאתם ממצרים: (יא) ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: (יב) והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתן ולבניהם ולאחיהם מלבשים בויץ במצלתיים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועממם כהנים למאה ועשרים מחצררים מחצרים בחצרות: (יג) ויהי כאחד למחצרים למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהדות לה' וכהרים קול בחצרות ובמצלתיים ובכלי השיר ובהלל לה' כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית ה':

(יד) ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד ה' את בית האלהים: פ

דברי הימים ב ו' = תפילת שלמה

(מא) ועתה קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך ה' אלהים ילבשו תשועה וחסדיך ישמחו בטוב: (מב) ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך:

מעמד של 12 לויים במקדש הוא ואחיו ובניו שנים עשר:

(דברי הימים א כ"ה, א-לא; כ"ו, א...)

("Sitz im Leben")

King David & Asaf (Singer/prophets) & Korach (gatekeepers)

He and his sons and brothers, twelve (x24)

ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף

גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר:

הרבועי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:

החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר:

הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר:

השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:

השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר:

התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר:

העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר:

עשתי-עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר:

השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר:

לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:

לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר:

לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר:

לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר:

לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר:

לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:

לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר:

לעשרים לאליה בניו ואחיו שנים עשר:

לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר:

לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר:

לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר:

לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:

למחלקות לשערים לקרחים בניו ואחיו שנים עשר:

Jes 1, 2

24

דו"ד = 24

ויבדל דויד ושרי היצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלותים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד-אסף הנבא על-ידי המלך: לידותון בני ידותון גדליהו ויצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על-הודות והלל ליהוה להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזראל שובאל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורוממתי עזר וישבקשה מלותי הותיר מחזיאות: כל-אלה בנים להימן הזה המלך בדברי האלהים להרים קרוז ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל-אלה על-ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלותים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: ויהי מספרם עם-אחיהם מלמדי-שיר ליהוה כל-המבין מאתים שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת לעמת פקטן כגדול מבין עם-תלמיד:

בית ראשון

דברי הימים א' ו', טז-כד: (טז) ואלה אשר העמיד דָּוִד על יְדֵי שִׁיר בֵּית ה' מִמְנוֹח הָאָרוֹן: (יז) ויהיו מְשָׁרְתִים לְפָנָי מִשְׁכַּן אֶהְל מוֹעֵד בְּשִׁיר עַד בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית ה' בִּירוּשָׁלַם... בֶּן אֲבִי־סָף בֶּן קֶרַח: (כד) וְאֶחָיו אֲסָף הָעֹמֵד עַל יְמִינוֹ אֲסָף בֶּן בְּרָכְיָהוּ בֶן שִׁמְעָא:

דברי הימים א ט"ו, ב-יט: (ב) אִז אָמַר דָּוִד לֹא לְשֹׂאת אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם הַלְוִיִּם... (ג) וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת אָרוֹן ה' אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הָכִין לוֹ...: (יט) וְהַמְשָׁרְרִים הַיָּמִן אֲסָף וְאִתָּן בְּמִצְלָתִים נַחֲשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ:

דברי הימים א כ"ה, א-ז: (א) וַיַּבְדֵּל דָּוִד וְשָׂרֵי הַצָּבָא לְעִבְדָה לְבָנֵי אֲסָף וְהַיָּמִן וַיְדוּתָן הַנְּבָאִים... (ב) לְבָנֵי אֲסָף זְכוּר וַיֹּסֵף וַיִּתְּנָהּ וְאִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֲסָף עַל יַד אֲסָף הַנְּבָא עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ: (ג) לַיְדוּתָן בְּנֵי יְדוּתָן גְּדֻלְיָהוּ וְצָרִי וַיִּשְׁעִיָהוּ וְחִשְׁבִּיָהוּ וּמִתְתִּיָהוּ שָׁשָׂה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם יְדוּתָן בְּכֹנֹר הַנְּבָא עַל הַדוֹת וְהַלֵּל לַה'... (ה) כָּל אֵלֶּה בָנִים לְהַיָּמִן חֲזָה הַמֶּלֶךְ בְּדַבְרֵי הָאֱלֹהִים לְהַרִים קָרָן וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהַיָּמִן בָּנִים... (ז) וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם אֲחֵיהֶם מִלְמַדֵי שִׁיר לַה' כָּל הַמְבִיִן

דברי הימים ב ה', יב-יג: (א) וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית ה' ס וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קִדְשֵׁי דָוִד אֲבָיו וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת כָּל הַכֵּלִים נָתַן בְּאֲצֻרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: פ וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּחֵג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (יב) וְהַלְוִיִּם הַמְשָׁרְרִים לְכֹלֵם לְאֲסָף לְהַיָּמִן לַיְדוּתָן וּלְבָנֵיהֶם וְלְאֲחֵיהֶם מְלַבְּשִׁים בּוֹץ בְּמִצְלָתִים וּבְנִבְלִים וּכְנֹרוֹת עֹמְדִים מְזַרְח לְמִזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצָרִים בְּחֻצְרוֹת: (יג) וַיְהִי כֹאחַד לְמַחְצָרִים וּלְמְשָׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֶחָד לְהַלֵּל וְלַהֲדוֹת לַה' וְכֹהֲרִים קוֹל בְּחֻצְרוֹת וּבְמִצְלָתִים וּבְכִלֵי הַשִּׁיר וּבַהֲלֵל לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ וְהַבֵּית מֵלֵא עֵן בֵּית ה':

דברי הימים ב כ, א-ד: בימי יהושפט במלחמה נגד עמון ומואב

דברי הימים ב כ"ט, ל: בימי חזקיהו

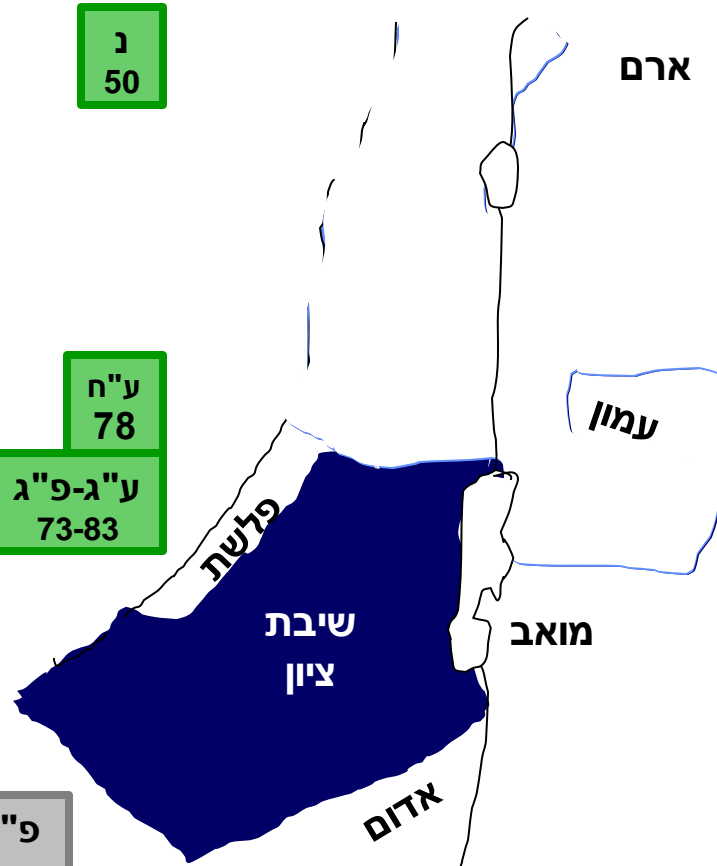
נ
50

ע"ח
78
ע"ג-פ"ג
73-83

פ"
ט
89

בית שני

93,1	96,1-9 10-13	105, 1-15	106, 1.46	132, 8
Deutero-asafitic Psalms 1 Chronicles 16, 8-36 = Asaf singers (4-7, 37-42)				2 Chronicles 5, 4-14; 6, 41

מגילת איכה

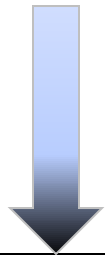
עזרא ג', א-יג: וַיִּגַע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים וַיֹּאסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל יְרוּשָׁלַם: ס וַיִּסְדּוּ הַבָּנִים אֶת הֵיכַל ה' וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מְלַבְּשִׁים בְּחֻצְרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי אֲסָף בְּמִצְלָתִים לְהַלֵּל אֶת ה' עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: (יא) וַיַּעֲנוּ בְהַלֵּל וּבַהֲדוֹת לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם הֲרִיעוּ תְרוּעָה גְדוּלָה בְּהַלֵּל לַה' עַל הוֹסֵד בֵּית ה': ס (יב) וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרֹאשֵׁי הָאָבוֹת הִזְקִנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בְּיַסְדּוֹ זֶה הַבַּיִת בְּעִינֵיהֶם בְּכִים בְּקוֹל גְּדוֹל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה בְּשִׁמְחָה לְהַרִים קוֹל: (יג) וְאִין הָעָם מְכִירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשְּׁמִחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוּלָה וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד לְמַרְחֹק: (← עזרא ב', מא; נחמיה ז', מד; י"ב,

בית ראשון

First Temple

II Chronicles 5, 12-13: And the Levites who sang, all of them, even Asaf, Heiman, Jeduthun, and their sons and their brothers, attired in fine linen, with cymbals and psalteries and harps, standing east of the altar, and with them 120 priests, sounding with trumpets. And the trumpeters and singers were as one, to make one sound, to praise and thank the Lord, and when they raised a sound with the trumpets and cymbals and musical instruments and with praise to the Lord: "for He is good, for His kindness endures forever", and the House was filled with the cloud, of the House of the Lord.

דברי הימים ב ה', יב-יג: והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנגלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצרות: ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות לה' וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל לה' כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית ה':

מגילת איכה

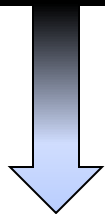
(→ Lecture #14)

איכה א', ז: זכרה ירושלם... כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה איכה ב', יז: עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם איכה ה', כא: השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מינו קדמם:

תהלים ע"ד, ביב: זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו... ואלהים מלכי מקדם תהלים ע"ז, ו-ז: חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: תהלים ע"ז, יב: אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: תהלים ע"ח, ב: אפתחה במשל פי אביעה חידות מפי קדם: תהלים פ', ד.ח.כ: אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה... אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

בית שני

עזרא ג', י-יד: ויסדו הבנים את היכל ה' ויעמידו הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני אסף במצלתים להלל את ה' על ידי דויד מלך ישראל: ויענו בהלל ובהודת לה' כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל לה' על הוסד בית ה': ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

נחמיה י"ב, מה-מו: וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: כי בימי דויד ואסף מקדם ראשי המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים:

Second Temple

Ezra 3, 10-14: And the builders laid the foundation of the Temple of the Lord, and they stationed the priests in their attire with trumpets, and the Levites, the sons of Asaf, with cymbals, to praise the Lord according to the direction of David the king of Israel. And they sang aloud with praise and with thanks to the Lord "for He is good, for His kindness is eternal over Israel", and the entire people shouted with a great shout with praise to the Lord because the foundation of the House of the Lord was laid. And many of the priests and the Levites and the heads of fathers' houses, old men who had seen the first Temple when its foundation was laid, [when they saw] this Temple with their eyes, were weeping with a loud voice, and many shouted aloud for joy. So that the people could not discern the voice of the shout of joy from the voice of the people's weeping, for the people shouted a great shout, and the sound was heard from afar.

Nehemiah 12, 45-46: And they kept the charge of their God and the charge of purification, and so did the singers and the gate keepers, according to the mandate of David [to] Solomon his son. For in the days of David and Asaf of old the leaders of the singers and [who established] songs of praise and thanksgiving to God.

אוסף המזמור "לאסף"

The image shows a screenshot of a Hebrew Bible software interface. It displays a list of Psalms with columns for the Psalm number, title, and text. A red bracket highlights a specific section of the list, and a red vertical line is positioned to the right of the highlighted area.

**קידושין ל' ע"א: לפיכך נקראו ראשונים סופרים - שהיו סופרים כל האותיות שבתורה שהיו אומרים...
'יְכַרְסֶמְנָה חֲזִיר מִיַּעַר' (תהלים פ', יד) - עי"ן דיער חציין של תהלים,
'וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן' (ע"ח, לח) - חציו דפסוקים.**

Kidushin 30a: Therefore [because they devoted so much time to the Bible], the first Sages were called: Those who count [soferim], because they would count all the letters in the Torah, as they would say... [the expression]: “The boar out of the wood [miya’ar] ravages it” (Psalms 80:14), the ayin in the word 'wood' [ya’ar] is the midpoint of Psalms [with regard to its number of letters]. The verse: “But HE, being full of compassion, forgives iniquity” (Psalms 78:38), is the midpoint of verses [in the book of Psalms].

Mizmor 79

1. A song of Asaf. O God! Nations have invaded Your inherited land, they have defiled Your Holy Temple, they have made Jerusalem into ruins.
2. They fed the corpses of Your servants to the birds of the sky, the flesh of Your devoted ones to the beasts of the earth.
3. They have spilled their blood like water around Jerusalem, and there is no one to bury [them].
4. We have become a disgrace to our neighbors, an object of scorn and derision to those around us.
5. How long, O Lord? Will You be angry forever, Your jealousy burning like fire?
6. Pour out Your wrath upon the nations that do not acknowledge You and upon the kingdoms that do not call out in Your name.
7. For they have devoured Jacob and made his dwelling desolate.
8. Do not hold our former iniquities against us; may Your mercies quickly come to us for we are brought very low.
9. Help us, O God of our salvation, for the sake of the glory of Your name, and save us and forgive us for our sins for the sake of Your name.
10. Why should the nations say, "Where is their God?" Let us witness when it becomes known among the nations the vengeance for the spilled blood of Your servants.
11. May the groaning of the prisoner come before You; by Your arm's great power, set free the children of the mother who died/spare those doomed to die.
12. Pay back our neighbors sevenfold into their bosom for their abuse, for their reviling You, O Lord.
13. And we, Your people and the sheep of Your flock, will thank You forever; from generation to generation we will recite Your praise.

I Maccabees 7, 12-18: Then did there assemble unto Alcimus and Bacchides a company of scribes, to demand justice. Now the Chasidim were the first among the children of Israel who sought peace of them: For they said, "one who is a priest of the seed of Aaron has come with this army, and he will do us no wrong". So he spoke to them, peaceably, and swore to them, saying, "we will not seek to harm either you or your friends". Whereupon they believed him: however he took of them sixty men, and slew them in one day, according to the words: "The flesh of your devoted ones and their blood they shed round Jerusalem, and there was no one to bury them". Wherefore the fear and dread of them fell upon all the people, who said, "There is neither truth nor righteousness in them; for they have broken the covenant and oath that they made".

מזמור ע"ט

א	מזמור לאסף	אלהים באו גוים בנחלתך
ב	טמאו את היכל קדשך	שמו את ירושלם לעינים:
ב	נתנו את נבלת עבדיך	מאכל לעוף השמים
ג	בשר חסידיך לחיתו ארץ:	שפכו דמם כמים
ד	היינו חרפה לשכנינו	לעג וקלס לסביבותינו:
ה	עד מה ה' תאנף לנצח	תבער כמו אש קנאתך:
ו	שפך חמתך אל הגוים	אשר לא ידעוך
ז	ועל ממלכות	אשר בשמך לא קראו:
ח	כי אכל את יעקב	ואת נוהו השמו:
ט	אל תזכר לנו עונות ראשנים	מהר יקדמונו רחמיך
י	כי דלונו מאד:	עזרנו אלהי ישענו
יא	עזרנו אלהי ישענו	והצילנו וכפר על חטאתינו
יב	למה יאמרו הגוים	למען שמך:
יג	יודע בגיים בגוים לעינינו	איה אלהים
יד	תבוא לפניך אנקת אסיר	נקמת דם עבדיך השפוך:
יז	והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני:	כגדל זרועך הותר בני תמותה:
יח	יאנחנו עמך	וצאן מרעיתך
יט	נודה לך לעולם	לדר ודר נספר תהלתך:

ספר המכבים א ז': 12: ויאספו אל אלקימוס ובקחידס קהל סופרים לדרוש צדק: 13: וראשונים החסידים היו בבני ישראל ויבקשו מהם שלום: 14: כי אמרו איש כהן מזרע אהרון בא בחיל ולא יעשה לנו עוולה: 15: וידבר אליהם דרי שום וישבע להם לאמור לא נבקש לכם רעה ולאוהיבים: 16: ויאמינו לו ויקח מהם שישים איש וימיתם ביום אחד כדבר אשר כתב: 17: בשר חסידיך ודמם שפכו סביבות ירושלם ואין קובר: 18: ויפול פחדם ואימתם על כל העם כי אמרו אין בהם צדק ומשפט כי עברו את הברית ואת השבועה אשר נשבעו:

(א) לְמַנְעַם עַל יְדוּתוֹ וַיְדוּתוֹ לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
 (ב) קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהִאֲזִינוּ אֵלַי:
 (ג) בַּיּוֹם צְרִיתִי אֲזַנְי דְרִשְׁתִּי יְיָ לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִמְאֵן מֵאַנְהָ הַחַם נִפְשִׁי:
 (ד) אֲזַכְרֶה אֱלֹהִים וְהֵאמְרִיה אֲשִׁיחָה וְתִשְׁתַּשֵּׁף רֹחִי סִלְהָ:
 (ה) אֲחֻת שְׁמֹרֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
 (ו) חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 (ז) אֲזַכְרֶה גִּיתִי בְלִילָה עִם כְּבָבִי אֲשִׁיחָה וְיִחַשֵׁף רֹחִי:
 (ח) הַלְעוֹלָמִים יִזְחֵ אֲדָנָי וְלֹא יִסְוֶה לְרִצוֹת עוֹד:
 (ט) הֶאֱסֵף לְנִצָּח חֲסִדוֹ גִּמְרָ אֲמֹר לִדְרֹדֵר:
 (י) הַשֶּׁכֶח תּוֹת אֵל אִם קָפָו בְּאֵר רַחֲמֵי סִלְהָ:
 (יא) אֲמֹר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִינוּ:
 (יב) אֲזַכְרֶה אֲזַכְרֶה מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְרֶה מִקְדָּם פְּלֹאֶךְ:
 (יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ וּבְעֵלְיוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 (יד) אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
 (טו) אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה מְלָא הַדּוֹעַת בְּעַמִּים עֲדָךְ:
 (טז) גִּבְלוֹת בּוֹרֵעַ עֲמַדְךָ בְּנִי יַעֲקֹב וְיִוֹסֵף סִלְהָ:
 (יז) רִאדוֹ מִיָּם אֱלֹהִים רִאדוֹ מִיָּם חִילוֹ אֵף יִרְגֹזוּ תְהַמּוֹת:
 (יח) זְרִמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנָה שְׁחִיקִים אֵף חֲצִצֵךְ יִתְהַלְכוּ:
 (יט) קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגוֹלְגֹל הַאִירוּ בְּרִקִּים תִּבְלֵ רִגְזָה וְרַעַשׂ הָאָרֶץ:
 (כ) בַּיּוֹם דְּרָכְךָ וּשְׁבִילֶיךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעֻקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 (כא) חֲתִיתִי כַצָּאן עֲמַדְךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַחֲרָי:

(יב ז) אֲזַכְרֶה מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְרֶה מִקְדָּם פְּלֹאֶךְ:
 והִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ וּבְעֵלְיוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

(א) מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף
 (ב) הַאֲזִינָה עִמִּי תוֹרָתִי הֵשׁוּ אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי מִי:
 (ג) אֲפַתְחָה בְּמַעַל מִי אֲבִיעָה חַיּוֹת מִנִּי קְדָם:
 (ג) אֲשֶׁר שָׁמְעִנָּה וְנִדְעָם (אֲבֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ:
 (ד) לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵיהֶם
 תְּהִלּוֹת ה' וְעוֹזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה:
 (ה) וַיִּקַּם עֲדוֹת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שֶׁם בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר עָוָה אֶת אֲבֹתֵינוּ לְהוֹדִיעֵנוּ בְּנֵיהֶם:
 (ו) לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים וְיִלְדוּ יִקְמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם:
 (ז) וְיִשְׁמְרוּ בְּאֱלֹהִים כְּסֵלֶם וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעֲלָלֵי אֵל וּמִצְוֹתָיו וְנִצְרוּ:
 (ח) וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתֵם דוֹר סוֹרֵר וְנִגְרָה
 דוֹר לֹא הִכִּין לָבוֹ וְלֹא נִאֲמְנָה אֵל רֹחוֹ:
 (ט) בְּנֵי אֲמֹרִים נוֹשְׁקֵי רוּמִי קִשְׁת הַמִּכּוֹ בַּיּוֹם קָרִב:
 (י) לֹא שָׁמְרוּ בְּבֵית אֱלֹהִים וּבְחַרְתוּ מֵאַנְהָ לְכַתֵּת:
 (יא) וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם:
 (יב) נִגְדוּ אֲבוֹתָם עֹשֶׂה מְלָא בְּאֵר יָם וַיַּעֲבִירוּם
 בְּקַע יָם וַיַּעֲבִירוּם וַיַּעֲנֵן יוֹמָם
 (יג) וַיִּבְרָח עֲרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּבְקַע עֲרִים בַּמִּדְבָּר
 וַיִּצְאָה נוֹזְלִים מִסְּלַע וַיִּוֹסִימוּ עוֹד לְחַטָּא לוֹ
 (יד) וַיִּנְסוּ אֵל בְּלִבְכֶם וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אֲמֹרו
 הֵן הִכָּה עוֹר וַיִּזְבּוּ מִיָּם הֵגַם לְחַם יִכְלֵ תַת
 (טו) לִכֵּן שָׁמַע ה' וַיִּתְעַבֵּר וְגַם אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל:
 (כב) כִּי אֵל אֲמִינוּ בְּאֱרֹמָה וְלֹא בְּטָחוּ בְּיִשְׁעוֹתָיו:
 (כג) וַיִּצְוּ שְׁחִיקֵם מִמַּעַל וְלִדְתֵי שָׁמַיִם פָּתַח:
 (כד) וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּזְדַּק שָׁמַיִם נִתְּנָה לָמוֹ:
 (כה) לְחַם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ צִדְדָה שֶׁלַח לְחַם לְשִׁבְעָ:
 (כו) יִשַׁע קִדְיִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֵזָא תִימָן:
 (כז) וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם כַּעֲפַר שָׁאֵר וַיִּכְחַל יָמִים עוֹף כָּנָף:
 (כח) וַיִּפֹּל בְּקִרְבּ מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּנְתוֹ:
 (כט) וַיִּאֲכַלוּ וַיִּשְׁבַּעוּ מֵאֵד וְתוֹאֲתוֹם יָבֵא לְהָם:
 (ל) לֹא זָרוּ מִתְּוֹאֲתוֹם עוֹד אֲכַלְם בְּמִיָּהִם:
 (לא) וְאֵף אֱלֹהִים מְלַח בְּהֶם וַיִּהְרַג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחֲוִירֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ:
 (לב) בְּכָל זֹאת חֲטָאוּ עוֹד וְשׁוֹנֵתם בְּבַהֲלָה:
 (לג) וַיִּכְלַח בְּהַבֵּל יָמֵיהֶם וְשִׁבְרוּ וְשִׁחְרוּ אֵל:
 (לד) אִם הִרְגָם וְדִרְשׁוּהוּ וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צִוְרָם
 (לה) וַיִּתְּנוּהוּ בְּמִיָּהִם וַיִּבְלְשׁוּם וַיִּכְבְּדוּ לוֹ:
 (לו) וְלִבְכֶם לֹא נִכְחוּ עֲמוֹ וְלֹא נִאֲמְנוּ בְּבִרְיֹתָיו:
 (לז) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אִפּוֹ
 (לח) וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אִפּוֹ וְרוּחַ הַלֶּבֶת לֹא יִשׁוּב:
 (לט) כַּפּוֹה כִּי בִשֶׁר הִמָּה וַיַּעֲצִיבוּהוּ בְּיִשְׁמִיָּן:
 (מ) כַּפּוֹה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל
 (מא) לֹא זָכְרוּ אֶת יְיָ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר:
 (מב) אֲשֶׁר שָׁם בְּמִצְרַיִם אֲתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשַׂדֵּה עֲצֵן:
 (מג) וְנִזְלִיחָם בִּלְיִשְׁתוֹן: (מד) וַיִּשְׁלַח בְּהֶם עֵרֵב וַיִּאֲכַלְם וַיִּפְרְדֵּעַ וַתִּשְׁחִיתֵם:
 (מה) וַיִּשְׁלַח בְּהֶם עֵרֵב וַיִּאֲכַלְם וַיִּפְרְדֵּעַ וַתִּשְׁחִיתֵם:
 (מו) וַיִּתֵּן לְחִסְלֵי יְבוּלָם וַיִּגְוַעַם לְאַרְבָּה:
 (מז) וַיִּהְרַג בְּבִרְד גִּנְגָם וַשְׁקַמְתוֹם בַּחֲמָל:

(טו) חֲרִיפַת עוֹלָם נִתְּנָה לָמוֹ... (טז) וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ... וַיִּקְחָהּ מִמַּמְלַכַּת צָאן:
 (טז) חֲרִיפַת עוֹלָם נִתְּנָה לָמוֹ... (טז) וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ... וַיִּקְחָהּ מִמַּמְלַכַּת צָאן:
 (טז) חֲרִיפַת עוֹלָם נִתְּנָה לָמוֹ... (טז) וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ... וַיִּקְחָהּ מִמַּמְלַכַּת צָאן:
 (לח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אִפּוֹ וְרוּחַ הַלֶּבֶת לֹא יִשׁוּב:
 (יג-ד) (אֲבֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ: לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים וְיִלְדוּ יִקְמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם:

(א) מִזְמוֹר לְאַסֵּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּחַלְתֶּךָ
 טַמְאָה אֶת הַיֵּכָל קִדְשְׁךָ שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵינֵים:
 (ב) נִתְּנָה אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכַל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אָרֶץ:
 (ג) שָׁכְבוּ דַמָּם כַּמַּיִם סָבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר:
 (ד) הֵינְנו חֲרַפָּה לְשִׁבְנוֹ לְעַן וְקִלְס לְסָבִיבוֹתֵינוּ:
 (ה) עַד מָה ה' תִּתְּנָה לְנַצַּח תִּבְעֵר כְּמוֹ אִשׁ קִנְיָתֶךָ:
 (ו) שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
 וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ:
 (ז) כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוּ הַשְּׁמוֹ:
 (ח) אֵל תִּזְכֵּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 כִּי דִלְוָנוּ מֵאֵד:
 (ט) עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דָּבָר כְּבוֹד שִׁמְךָ
 וְהִצִּילְנוּ וְכִפְרָ עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 (י) לְמַח יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אִיֵּה אֱלֹהִים יִדְעוּ בְּנֵיִם בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁמוֹךְ:
 (יא) תִּבְאֹר לְמִיָּד אֲקַת אֲסִירֵךָ כְּגֹדֶל רִוְעֶיךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָה:
 (יב) וְהִשָּׁב לְשִׁבְנוֹ שְׁבַעֲתֵים אֵל חִיקֶם חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ אֲלֵינוּ:
 (יג) וְאַחֲרָיו עֲמַדְךָ וְצָאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפֵר תְּהִלְתֶּךָ:

פ"ב: רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה ("א"ג צאן נך ואתה רעב")

(א) אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּחַלְתֶּךָ... נִתְּנָה אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכַל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 (יב) חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ אֲלֵינוּ (יג) וְאַחֲרָיו עֲמַדְךָ וְצָאן מִרְעִיתֶךָ
 (ו) שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ:
 (ח) אֵל תִּזְכֵּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלְוָנוּ מֵאֵד:
 (יג) וְאַחֲרָיו עֲמַדְךָ וְצָאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפֵר תְּהִלְתֶּךָ:

ע"ט.ט.ט.ט. שפך חמתך אל הגוים... אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיך... והצילנו וכפר על חטאתינו

ע"ח.לב.למ: בכל זאת חטאו עוד... והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפוא ולא יעיר כל חמתו:

קידושין ל' ע"א: לפיכך נקראו ראשונים סופרים? שהיו סופרים כל האותיות שבתורה שהיו אומרים... 'והוא רחום יכפר עון' (ע"ח, לח) - חציו דפסוקים

95 + 100
צ"ה.ז: ואנחנו
עם מרעיתו וצאן ידו
ק"ג: ולא ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו

95, 7: **For we are** the people of His flock and the sheep under His hand
100, 3: **For we are** His people and the sheep of His flock

80
פ"ב: רעה ישראל
האזינה נהג בצאן יוסף
ישב הקרובים האפיעה:
("אנו צאן נהג ואתה רועה")

79, 13: **For we are**
Your people and the
sheep of Your flock

Deuteronomy 1, 33: He goes before you in the way to seek you out a place **to camp in:** in fire by night to show you the way to follow and in cloud by day.

דברים א', לג: ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לתנתכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן
יומם:

79 end

ע"ח.ע-עב: בדוד... וצאן... לרעות
ביעקב עמו... ורעים... ינחם:

78, 70-72: David...from the sheepfolds...to be a shepherd among Jacob, His people...and He/she shepherded them... **and led them**

שמות י"ג, כא: וה' הלך לפניהם
יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה:

78 end

ע"ז. כא: נחית כצאן עמר
ביד משה ואהרן:

77, 21: Like a flock **You led** Your people in the hands of Moses and Aaron

77 end

ע"ד.א: משכיל לאסוף להם
אלהים נחת לנצח יעשו
אסף בצאן מרעיתך

Exodus 13, 21: And the Lord went before them by day with a pillar of cloud **to guide them** along the way. By night it appeared as a pillar of fire, providing them with light, they could thus travel **day and night.**

הו' היו חרף לטובנו לען וקלס לטובותינו:
ז' צי מה ה' נתאנו לנחם תבצר כמו אש קטנתך:
ח' שפך חמתך אל הנגים אשר לא ידעוך ועל מסלכות
ט' כי אכל את יעקב ואת נוחו השמו:
י' אל תזכר לנו פונת ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד:
יא' צודו אלהי ישענו על דבר כבוד שפך והצילנו וזכר על חטאתינו לקטון שפך:
יב' לפה אמרו היום איה אלהיהם יודע בניגים ביום לעינו נקמת דם עבדך השמוך:
יג' בוא למקד אקט אסיר כדל ויוצג הוחר בני תמותה:
יד' השב לשבנו שבועתים אל חיקם חרפתם אשר חרבה אלינו:
יז' ואנחנו עמד וצאן מרעיתך נודה לך לעולם דרדו רדו כסר תהלתך:

א' כל כבוד במוקדים ראשית אונים באהלה חם:
ב' וישע כצאן עמו וינחם כעדר במדבר:
ג' וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כפה היס:
ד' ויביאם אל גבול קדשו הו' קנתה ימיו:
ה' ויגיש מפניהם יום וימילם בחבל נחלה וישפן באהלהם שבטי ישראל:
ו' וינשו וימרו את אלהים עליון וצדויו לא שפרו:
ז' וישנו ויבדו באבותם נחמו בקשת רמיה:
ח' ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם ויגואוהו:
ט' שפע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל:
י' וישע משפן שלו אהל שכן באים:
יא' ויחלו לשוב עיו ותפארוו ביד צר:
יב' וישגר לחרב עמו ובנתלתו חתעבר:
יג' בחוריו אכלה אש ובנתלתו לא חיללו:
יד' כהניו כחרב נפלו ואלמנתיו לא תבניה:
טו' ויחזק משן אוני כגבור מתרונ מיון:
טז' ויז ציוו אוור חרפת עולם נמו למו:
יז' וימאס באהל יוסף ויבטבט אמרים לא כחרי:
יח' ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב:
יט' ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יקדה לעולם:
ס' ויבחר בידו עבדו וינקחתו ממבלאת צאן:
סא' מאחר עלות הביאו לעות בעיבך עמו ובישראל נחלתו:
סב' וידעם כחם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

א' אחת שמות עוני פנמותו ולא אדבר:
ב' ואכרה גיוניו פלילה עם לבבו אשיחה ויחפש רוחי:
ג' והלעלמים זנח אוני ולא יסיר לרעות עוד:
ד' האמס לנצח חסדו ונמר אמר לוד רוד:
ה' השכח חמת אל אם קפו באר רחמי קלה:
ו' ואמר חסדו היא שעות ימיו עליון:
ז' ואכרה אוכור פלילה יח כי אוכרה מקדם פלאך:
ח' והניתי ככל פלאך ובעלילתו אשיחה:
ט' אלהים בקדש דרךך מי אל גדול כאלהים:
י' אתה האל עשה פלא הודעת בנימים עך:
יא' נאלת ברוח שפך בני יעקב ויוסף שלה:
יב' ראוד פים אלהים ראוד פים ויולו אף ויזנו תמותה:
יג' ודמו פים עבות קול נחגו ויחיקים אף חצצד יתהלכו:
יד' קול רעמד בולל האריו בדיקים תבל וזנה ותרש הארץ:
טו' פים דרךך ושבילך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נעו:
טז' נחית כצאן עמר ביד משה ואהרן:

5 mizmorim/week
acc/t plan of 929

of
lecture

Syllabus of 30 lectures (zoom, live, save on www.tehillim.org.il)

5	1	Contextual Interpretation of Tehillim; Prologue (1-2)
10	2	<u>The structure of Book I (1-41); Unit I (3-14) and 8 as its center</u>
15	3	Unit II (Mizmorim 15-24) and 19 as its center
20	4	Mizmor 18 and II Shmuel 22
25	5	Unit III (Mizmorim 25-34)
30	6	Unit IV (Mizmorim 35-41)
35	7	Mizmor 40 and its intertextuality
40	8	<u>Structure & Story of Books II-III</u>
45	9	Mizmor 47 and Context in 42-49
50	10	Mizmor 51
55	11	Mizmor 50 - prologue for 51 and Collection D2 (51-72)
60	12	Collection D2 and Mizmor 72
65	13	Asaf collections (50, 73-83) - Center of A2 (77-79)
70	14	A2 (73-83) & its intertextuality Mizmor 73
75	15	2nd Bnei Korach collection (84-88) and 89 at the end
80	16	<u>Structure & Story of Book IV - opening with Mizmor 90</u>
85	17	Mizmor 92
90	18	Mizmorim 95-100
95	19	Mizmor 102
100	20	Mizmorim 105-107 - transition from Book IV-V
105	21	<u>Structure & Story of Book V</u>
110	22	Mizmor 107 - structure & context
115	23	Mizmorim 111-112, comparison to Mizmorim 1-119
120	24	Egyptian Hallel (113-118) and the Great Hallel (135-136)
125	25	Mizmor 119 - structure and context
130	26	Mizmorim 120-134 Shirei Hamaalot: Structure & Story
135	27	Mizmor 137 and the last David collection (138-145)
140	28	Mizmor 145 and Pesukei deZimra (146-150)
145	29	Summary - Tehillim as a religious journey
150	30	

Psalms 1-150

The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

30 lectures

Online

www.tehillim.org.il

Summary

Lecture #13 & #14 – Asaf Collections

- Doxologies of the 5 Books & differences
- Asaf – Historical & Biographical background
- 2nd Asaf Collection D2 (73-83) – Its Structure, Story & Message
- A1 (50) versus A2 (73-83)
- Mizmor 79 – Survival Strategy of Asaf
- 77-79 - The Center and Turning Point of A2

www.tehillim.org.il

Beni.gesundheit@tehillim.org.il

